

Η αξιοποίηση του χρόνου της Κυριακής – Κυριακή Ι΄ Λουκά.

Αρχιμανδρίτης Αυγουστίνος Μύρου (†).



Ευαγγελικά αναγνώσματα.

Ένα από τα πιο πολύτιμα δώρα, που έδωσε ο Θεός στους ανθρώπους, είναι ο χρόνος της επίγειας ζωής. Ο χρόνος δημιουργήθηκε από τον ίδιο τον Θεό μαζί με τον κόσμο. Είναι βέβαια δύσκολο για μας να συλλάβουμε τι είναι στην ουσία του ο χρόνος και αδύνατο να καταλάβουμε πώς τον δημιούργησε ο Θεός. Εκείνο που ευκολότερα μπορούμε να κατανοήσουμε είναι πόσο απαραίτητος είναι ο χρόνος για τον βίο μας. Όλοι μας ξέρουμε ότι ο χρόνος σταματά, όταν κάποιος πεθαίνει. Χωρίς τον χρόνο δεν υπάρχει επίγεια ζωή. Αυτή και μόνο η σκέψη είναι ικανή να μας δείξει τη μεγάλη αξία του χρόνου.

Αυτό το ανεκτίμητο δώρο μας το πρόσφερε ο Θεός μ' ένα σκοπό: να το αξιοποιήσουμε κατάλληλα, ώστε να γίνει η γέφυρα, για να περάσουμε από την προσωρινή ζωή αυτού του κόσμου στην αιώνια ζωή του Θεού. Γι' αυτό και ο καθένας μας είναι υπεύθυνος απέναντι στον Θεό. Έχει χρέος να μη σπαταλά άσκοπα τον χρόνο του βίου του, αλλά να τον χρησιμοποιεί πρωτίστως για τη σωτηρία του και για τη σωτηρία των άλλων ανθρώπων.

Ποιος όμως είναι ο καλύτερος τρόπος να αξιοποιεί ένας χριστιανός τον καθημερινό του χρόνο; Αυτόν μας τον δείχνει ο ίδιος ο Χριστός, ο οποίος αποτελεί για τον κάθε χριστιανό το τέλειο πρότυπο. Ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα για το πώς ο Κύριός μας αξιοποιούσε τον χρόνο μιας ημέρας αποτελεί η διήγηση της σημερινής ευαγγελικής περικοπής (Λουκ. 13:10-17).



Ο ευαγγελιστής Λουκάς μας πληροφορεί για το πώς πέρασε ο Χριστός μία ημέρα της επίγειας ζωής του, και μάλιστα την ημέρα του Σαββάτου, που ήταν επίσημη για τους Εβραίους. Η ημέρα αυτή στα χρόνια της Παλαιάς Διαθήκης ήταν αφιερωμένη στη λατρεία του Θεού, όπως το ξέρουμε από την τετάρτη εντολή του Δεκαλόγου: «Εξ ημέρας εργά και ποιήσεις πάντα τα έργα σου· τη δε ημέρα τη εβδόμη σάββατα Κυρίω τω Θεώ σου».

Ο Ιησούς Χριστός με την ίδια του τη ζωή ερμηνεύει την εντολή αυτή κατά τον πιο αυθεντικό τρόπο. Συγχρόνως όμως δίνει και σε μας αξιομίμητο παράδειγμα για το πώς μπορούμε να αξιοποιούμε σωστά την επίσημη ημέρα της Εκκλησίας, που μεταφέρθηκε από το Σάββατο στην Κυριακή. Η μεταφορά αυτή έγινε από τον ίδιο τον Ιησού Χριστό, ο οποίος διάλεξε την ημέρα της Κυριακής, για να νικήσει τον θάνατο με την ανάστασή του.

Πώς λοιπόν αρμόζει σ' ένα χριστιανό να περνάει τον χρόνο της Κυριακής; Ακολουθώντας το παράδειγμα του Ιησού Χριστού. Δηλαδή, μιμούμενος τον τρόπο με τον οποίο ο Κύριος πέρασε την ημέρα του Σαββάτου. Συμφωνα με τη μαρτυρία του ευαγγελιστού, την ημέρα αυτή ο Χριστός επισκέφθηκε τη Συναγωγή, όπου προσευχήθηκε και δίδαξε σε όσους βρίσκονταν εκεί. Ύστερα ασχολήθηκε με μία γυναίκα, που ήταν άρρωστη για δεκαοκτώ ολόκληρα χρόνια, την συγκύπτουσα. Αυτή τη γυναίκα τη θεράπευσε.

Η φιλάνθρωπη αυτή πράξη του Χριστού ερέθισε τον αρχισυνάγωγο, ο οποίος κατηγόρησε τον Χριστό δημόσια ότι παρέβηκε τον Μωσαϊκό Νόμο και εργάσθηκε την ημέρα του Σαββάτου. Ο Χριστός βρήκε τότε την

ευκαιρία να αποκαλύψει το αληθινό νόημα του Νόμου για την αργία του Σαββάτου. Εξήγησε ότι η αργία αυτή δεν σημαίνει απραξία, αλλά έμπρακτη φιλανθρωπία προς τους πάσχοντες αδελφούς.



Εμείς μπορούμε να παρατηρήσουμε ότι κάθε Κυριακή ο πιστός χριστιανός οφείλει να επαναλαμβάνει ό,τι έκανε ο Χριστός. Η ημέρα της Κυριακής είναι αφιερωμένη στην αληθινή λατρεία του Θεού και στην πρόθυμη φιλανθρωπία. Η λατρεία στον άγιο Θεό προσφέρεται με την ιερή σύναξη των πιστών στους ναούς, όπου τελείται η θεία Λειτουργία. Εκεί ο Χριστός είναι ενεργητικά παρών μαζί με τα άλλα Πρόσωπα της Αγίας Τριάδος και όλους τους αγίους. Ο Χριστός δέχεται τις προσευχές των ιερέων, που μεταφέρουν τις ευχαριστίες και τα αιτήματα των πιστών προς τον εν Τριάδι Θεό. Ο ίδιος κηρύττει με το στόμα του ιερούργου και ευλογεί τον λαό με το χέρι εκείνου. Ο Χριστός πάλι θαυματουργεί και θεραπεύει τους πιστούς από τα θανατηφόρα τραύματα της αμαρτίας. Αυτό το κάνει προσφέροντας το φάρμακο της αθανασίας, δηλαδή το Σώμα του και το Αίμα του. Με τον τρόπο αυτό η Εκκλησία μάς δείχνει τον δρόμο για να αξιοποιήσουμε σωστά τον χρόνο της Κυριακής.

Ένας χριστιανός οφείλει κάθε Κυριακή να συμμετέχει απαραίτητα στην ενοριακή σύναξη, όπου τελείται η θεία Λειτουργία. Όταν απουσιάζει χωρίς σοβαρό λόγο αποδεικνύει ότι δεν έχει ακόμη καταλάβει τι σημαίνει να είναι χριστιανός και ποια είναι η πραγματική του σχέση με τον Ιησού Χριστό. Επιπλέον στερείται όλα τα μοναδικά και απαραίτητα θεία δώρα. Αυτά που προσφέρονται στη θεία Λειτουργία, για να μπορέσει να διατηρηθεί ζωντανό και ενεργό μέλος της Εκκλησίας.

Ένας χριστιανός οφείλει την Κυριακή να ακούει με προσοχή τον λόγο του Θεού και να τον δέχεται ως σπόρο στην καρδιά του, για να βλαστήσουν και να καρποφορήσουν μέσα του οι αρετές της Πίστεως. Αυτό σημαίνει ότι μαζί με την ακρόαση του Ευαγγελίου στην Εκκλησία χρειάζεται να μελετά στο σπίτι του και άλλα πνευματικά βιβλία, όπως είναι οι βίοι των αγίων και οι διδαχές τους. Με τον τρόπο αυτό θα καλλιεργεί τον εαυτό του και θα τον προετοιμάζει να δεχθεί την αγιαστική χάρη του Θεού.

Ένας χριστιανός οφείλει, τέλος, να συμμετέχει στο θαυματουργικό έργο του Χριστού. Πώς; Με το να κοινωνεί τα άχραντα Μυστήρια, αφού προηγουμένως εξομολογηθεί και καθαρισθεί από τις αμαρτίες του. Επίσης είναι απαραίτητο να δείχνει έμπρακτα την αγάπη του προς τους πάσχοντες αδελφούς του. Να επισκέπτεται τους ασθενείς, τους πενθούντες, τους κατατρεγμένους, όσους βρίσκονται σε κινδύνους. Να ελεεί τους φτωχούς και να προσφέρει τη βοήθειά του σε όσους έχουν την ανάγκη του.



Όταν ο χριστιανός ζει κατ' αυτόν τον τρόπο την ημέρα της Κυριακής, όταν δηλαδή εκφράζει έμπρακτα την αγάπη του προς τον Θεό, προς όλα τα δημιουργήματά του και προς τους ανθρώπους, τότε μιμείται το παράδειγμα του Χριστού. Αξιοποιεί κατά τον καλύτερο τρόπο το μεγάλο δώρο του Θεού, τον χρόνο. Έτσι αγιάζει τον χρόνο της ζωής του και κάνει πράξη αυτό που εύχεται σε κάθε θεία Λειτουργία η αγία μας Εκκλησία: «Την ημέραν πάσαν τελείαν, αγίαν, ειρηνικήν και αναμάρτητον παρά του Κυρίου αιτησώμεθα». Αμήν.

Αρχιμ. Αυγουστίνος Μύρου (†)

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>